

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény
Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Fischel Fülöp könyvkereskedése.
Ide küldendők az előfizetési díjak, nyiltelek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számíttatnak.

MURAKÖZ

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:

Égész évre . . . . . 4 frt.
Fél évre . . . . . 2 frt.
Negyed évre . . . . . 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

Hirdetések elfogadtatnak:

Budapest: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukas M., Oppelik A., Daube G. L. és társánál és Herndl. Brnben: Stern M.

Nyilttér petitsorra 10 kr.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

Felhívás Zalamegye hölgyeire!

Zalavármegye törvényhatósági bizottsága f. hó 10-én tartott rendkívüli közgyűlésében tárgyalás alá vevén a nagyméltósági m. kir. belügyminiszter ur azon leiratát, melyben értesítette a vármegye közönségét, hogy a magyar állam ezeréves fennállásának emlékére a folyó évben tartandó ünnepélyek során, a koronázás évfordulóján, Ő Felsege előtt, a legmagasabb uralkodóház felségsége tagjai jelenlétében, a budai királyi várakban elvonuló hódoló menet a törvényhatósági banderiumok fogják megnyitani s emélfogva a megyei banderium megalakítandó, — a következő határozatot hozta:

»A magas miniszteri leirat fenkölt hazafias szelleme és iránya élénk visszhangot kelt Zalavármegye közönsége keblében, mely a Felséges Királyra iránt érzett törhetlen hűség és alattvalói hódolat a hazaszeretet magasztos erényeit mindenkor a leggondosabban ápolta.

Örömtelt szívvel ragadja meg tehát Zalavármegye közönsége az alkalmat, hogy hazánk ezredéves múltjának a Felséges Király és a nemzet együttes közreműködésével tervezett megünneplésében, a milyen ünnepet ilmetni kevés nemzetnek adta meg az Isteni Gondviselés, résztvegyen és emélfogva elhatározza, hogy törvényhatóságát a folyó évi

június hó 8-án, mint a legalkotmányosabb, legbölesebb és legjobb Király koronázási évfordulóján tartandó magasztos ünnepélyen, ős idők hagyományos szokásához képest banderiumával képviselteti, hogy a midőn az egész nemzet bemutatja az ünnepélyes felvonulásban alattvalói hódolatát, Zalavármegye lobogója is jelen legyen és hódolatjeljesen meghajoljon a társörvényhatóságok lobogóival együtt szeretett koronás királyunk előtt, hogy a vármegye ősi czimere se hiányozzék a diszkiserepből, a mely a nemzet legdrágább paladiumát, Szent István koronáját, az ország-házba vezető emlékezetes útjában környezetíti és, hogy azon emberöltőkre kiható magasztos mozzanatnál, melyben az első ezredév alkonya a második ezredév hajnalával ölelkezve összeforr, hozzájáruljon azon páratlan összhang kifejezéséhez és megtestesítéséhez, a mely az Isteni Gondviselés határlalan kegyelméből az apostoli Király és hű népe, a magyar nemzet közt drága hazánk javára és minden népek és nemzetek örök példájára változatlanul létezik és nemzeti életünk második évezredének s a magyar nemzeti állam-eszme fejlődésének és megvalósításának első és minden intézményénél biztosabb és szilárdabb alapját képezi. . . . .

. . . . . A törvényhatósági bizottsági közgyűlés áthatva azon lelkesedéstől, melylyel honleányai a hazafias eszméket és czélokat ős

időktől fogva felkarolták és megvalósításukhoz szívük egész melegevel mindenkor hozzájárultak; a vármegye lelkes hölgyeire fordul és felkéri őket, hogy a vármegye lobogóját, azt a lobogót, mely a vármegyei banderium élén, a vármegye ősi czimerevel és színeivel, Zalavármegye közönségének a közérzületet, a magyar hagyományos alattvalói hűséget fogja kifejezni akkor, a midőn a legelső magyar ember, a Felséges Apostoli Király előtt hódolatjeljesen meghajol és a mely lobogóval fogunk, annak tettekre, kiüntetésre és áthatatosságra buzdító varázserőjével bevonulni állami életünk második évezredébe, a jobb jövővel kecsegtető ígért korszakába, azon törhetlen elhatározással, hogy hön szeretett drága hazánk és nemzetünk boldogulását, üdvét és fölvirágzását, a népek versenyében és minden viszontagságok közt is kiküzdjük, az országos ünnepélyre, a vármegyei banderium számára elkészíteni sziveskedjenek.

Zalavármegye törvényhatósági bizottsági közgyűlése, midőn e határozathozatalánál szóba került a vármegye lobogójának előállítását, visszpillantva a régi idők hagyományos világába, melyben a honszerető anyák, hűvesek és leányok szokták fiaikat, hites-társukat, jegyesüket és fivéreiket, midőn azok országos gyűlésekbe, ünnepélyekre és harcra vonultak, feldíszíteni, lobogókkal és talismá-

T Á R C Z A.

BŰCSU

— Verses naplóból. —

*Ne fájjon a válás, a mely léleinknek
Csak véges részeim ilmet diadalmat,
Átröpiti lelkeim, örjen égig a gát,
Melyet közzélenk emelt a sors válaszfalnak.*

*Ütt leszek te veled, ha puha szárnyain
Az üdítő álom lelkeimet ringatja;
Ütt leszek, ha nyíló selyem pilláidra
A pirkadó hajnal első csökját adja*

*Ütt leszek te veled, ha újult erővel
Napi teendőid vig kedélylyel végzed;
Támogatni foglak, ha a gondok terhét
Gyöngye vállaidra nehezdedni érzed.*

*Ütt leszek letörölöm, ha a nyári hőség
Verejték-gyöngyöket csal arcod havára
Melengetni foglak, ha hullám tagjaid
A télnek dermesztő hűgeje átjárja.*

*Teveled dalolok, ha örömmel telt
Köbeld a dalban keres könnyebbülést
Vigasztalni foglak, ha bánatod árja
Könyvekben szemeid pilláin át tör rést*

*Ütt leszek te veled, bár merre visz sorsom,
Örömdől enyém is, részt veszek könnyedben.
Válásson el tőled bár egész világörzs
Világ végeig is elkísér szerelmem.*

Kohányi Róbert.

A kéré.

Korrajz: Rédei Lajostól. —

Fényesre mázolt hintó várta, a vasut vonal kis állomásán. Önkéntelen mosoly játszadozott ajakán, midőn megpillantá az *elkelőt* játszó kocsist, ki magára erőtellett méltósággal lengette ostarát. A kocsis tova robogott a gödörös falusi uton s a paradés lovakká üttő igásokon meglátta, hogy iparkodnak köleszöntöz rangukhoz méltók lenni, mert legjobb tehetségük szerint iramodtak, nem várva erősebb intést az öntudatos kocsis ostarától. Ily módon aztán, hanna beértek a faluba s midőn czélukhoz közeledének, a kocsis meglasztá a futamot, mintegy időt engedendő a jövevénynek, a tapasztaltak felett elmélkedhetni.

A dereres kocsis abból a fajából volt a régi jó idők eselődésének, a mely egy emberöltőtől-től el gazdájá kenyerén s sokszor egész penzedéken át egybe voltak forrva; azon fajból valók, kiket a gazda maga is, inkább családtaggnak, mintsem eselődnek tekint, megszokott dolog volt, hogy gazdlájuk tulajdonáról akként szóltak, mintha az közös lett volna.

— »Ez a mi házunk, mondá büszkén a kocsis, a kertje igen nagy, kiterjed egész a patakig és a temetőig.

Az elegáns fiatal ember, ki a kocsiban ült, tekintetét a birneves kerte függeszté. A fák között egy világos nyári ruhát pillant meg s a nélkül, hogy viselőjét meglátnia sikerült volna, hallá hangját.

— Ida — itt jön az én vőlegényem s már a következő pillanatban zerge módra szökdelés-tek a cserjék és lombok között előre az udvarházba. A hang után itélve iparkodott fiatal emberünk az ismeretlen lényről egy képet maga elé varázsolni. Tova haladtában, de a nélkül, hogy képeztébe alkotta ábrándképének hátrányára vált volna, azon

törpenkedett, vajjon nem eselődött-e s nem-e fog bekövetkezni a kiábrándulás órája.

Vágyainak hurját előrelátólag megeresztette, ne-hogy a tulkövetelésben való megerőltetés első kítsa.

Az udvarban már elébe jöttek jövendőbelijének szülei, kik a falusiaknál megszokott tulzó vendégszeretettel fogadták. Azonnal a társalgóba vezettek, a hol már Erikét, a himzó kerettel kezében feszült várakozásban találta.

Leányunk, mondá a mama és egyben gyorsan végig tekinté leányán, vajjon öltözékén nincse-valetani igazítani való.

A társalgás, mint ilyenkor rendszeren, az utazás és annak kellemes, vagy kevésbé kellemes oldalaról és a falusi unalmas életéről folyt, a melyben a fiatal Doktor oly ügyesen tartotta magát, hogy a szülők kopott megjegyzéseire nem tett észrevételt, sőt iparkodott azokat megerősíteni.

Midőn már a falusi élet gyönyörei kimerítve, árnyoldalai kelleleg megvilágosítva voltak, a kedélyhangulatot alább szállító szünet bekövetkezte kezdé fenyegetni, a legalkalmasabb pillanaton érkezett meg a nemtő az étkezéshez való előkészületek alakjában és gátat vetett a fenyegető veszélynek.

Az asztal felterítésével foglalkozó két eseléd folytonos suttogó beszélgetést vitt a ház asszonyával az új terítékek és az ezüst asztalkészletek felhasználása mikéntje fölött, miközben időnként ügyetlen tekintetükkel kísérték a vendég mozdulatait és Erike viselkedését.

Ebéd alatt a társalgást a Doktor vezette, beszélt a nagyváros és annak szórakozásairól. Anynyira felmelegedett, hogy nem hagyott szünetet lenni, mindazonáltal szellemességét korlátozta hallgatónak értelmiségi fokáig. A jövendőbeli anyós folyton kínálta, majdnem halálra tömte edeleivel.

— De igazán mit sem eszik Doktor ur, salátából oly keveset vett, pedig azt Erike *egymaga* készíti.

nokkal ellátni: egy szívvel és lélekkel a vármege honszerető hölgyeire gondolt és a midőn felkérte őket, — hogy a vármege zászlóját elkészíteni s azzal a vármegei banderiumot feldiszníteni sziveskedjenek: csak a hagyományokhoz akart hű maradni azon erős meggyőződésben, hogy a honszeretet lángja nem aludt ki, hanem Vesta-tüzeként folyton ég és mindaddig magasan fog fellebogni honleányai keblében, míg magyar szó zeng áldott hazánk, e szép haza hegységein, völgyein és rónáin.

A megyeszerte élénk visszhangra talált eszme kivétel a vármege mélyen tisztelt hölgyei körébe tartozván: részéről csupán arra szorítkozhatom, hogy megyém lelkes hölgyeit a cél eléréséhez szükséges anyagi eszközök nyújtására, vagyis arra kérjem föl, hogy a lobogó költségeihez adományokat gyűjteni és a megyei főpénztárnok urhoz küldeni kegyeskedjenek.

Hazafias üdvözlettel

Kosztán Károly s. k.,
Zalavármege alispánja.

A kiállítás megnyitása előtt.

Már közel az a nagy nap, mikor egész Magyarország színe-java előtt ő felsége, az apostoli király, a kiállítás fővédője, királyi szíval megnyitja a magyar nemzet ezredéves kiállítását. Ágyudörgés és harangzúgás hirdeti majd messzire, hogy a világraszóló esemény megtörtént, s előttünk megnyílnak a kapui annak a mesés világnak, amely esztendőök óta buzgó, nagyratörő ambícióval készül, amelynek a munkájában osztályos a fél ország, s a mely büszkén fogja hirdetni országának-világnak ezeréves multunkat, megmagyartató jelenünket és sokat ígéro jövőnket.

Az egész ország érzi a május második nagy ünnep emelő hatását: az egész ország tudja, hogy nagyot és szépet, az ünnepi alkalomhoz és a nemzethez méltó művet alkotott, s minden magyar büszkén néz ama pillanat elé, amikor egész pompájában látni

fogja a nagy alkotást. Aki csak vidéki ember az utóbbi időkben Budapesten járt, s kiment csudálni a földből kinőtt mesecsorzágot, mindmegannyi egy-egy buzgó apostola lett a kiállításnak, aki viszi hírrel-házra, faluról-falura a híret annak, hogy Magyarország nagy ünnepe olyan fényesnek, olyan szépek készül, aminőt még nem értünk meg soha.

Biztosan elmondhatjuk, ma már mindenki hiszi és vallja is, hogy magyar ember erről a nagy ünnepéről nem fog hiányozni egy se. Itt lesz mindenki, eljön mindenki, hogy tanuja legyen ezeréves multunk fényes ünnepének. Öreg, fiatal, gazdag, szegény, férfi, asszony, gyerek, ne maradjon otthon senki. S hogy szegény ember kényszerüségéből ne maradjon el, gondoskodás történt róla minden módon. Nincs olyan szegénye az országnak, aki ne jöhessen el, annyira gondoskodtak az intéző körök, hogy a budapesti ut jóformán semmibe se kerüljön.

Elmondtuk már, minő kedvezményeket biztosítanak a földműves népek, a szegényebb iparosoknak és munkásoknak. Olyan olcsóval tettek az utját és életét, hogy valószággal kevesebbet költ majd a millennium ünnepén, mint dologtevő napon odahaza. Még fontosabbak azok az intézkedések, melyeket a tanulóifjúság és a tanítók érdekében tesznek. A kereskedelemügyi miniszter és a vallás- és közoktatásügyi miniszter együttesen indították meg e nagyszabásu akciót, hogy Magyarország minden tanulója és minden tanulója, szegény és gazdag egyaránt, a felsőbb iskolák hallgatói és professzorai épugy mint a tanjai iskolák parasztyerekei és tanítói részesei lehessenek a nemzeti ünnepnek s legalább egy pár napig megnehessék az ezredéves kiállítást. — Olyan kedvezményeket biztosítanak, olyan könnyedségeket szereznek s olyan messzenyuló apparátussal szervezik az egész akciót, hogy Magyarországon bizonyára nem marad egyetlen tanító és tanuló, ki föl nekerülne a hat hónapon belül a fővárosba.

A tanulók felrándulásának szervezése

a következőképen történik: A vallás- és közoktatásügyi miniszter elrendeli, hogy a fővárosban az iskolai szünet június 15-ikén kezdődjék és szeptember 15-éig tartson. — A főváros nagyobb iskoláit erre az időre kizárólag a tanulóifjúság számára lakásoknak rendezik be, még pedig berendeznek ilyen lakásokat: az V. kerületi gimnáziumban, az V. ker. reáliskolában, a VI. ker. reáliskolában, a VII. és VIII. kerületi gimnáziumban és a reformatus gimnáziumban. A tanulóknak ott semmi egyebet nem kell fizetniök, csak a takarításért egy csekélységet és a butorok kopásáért valamit. Az ellátást a tömegesen felránduló tanulók, a kiket mindig a tanáraik vezetnek, a kiállítás területén kapják a reggeli, ebédet és vacsorát. Hozzáértő vezetőkről az országos tanáregyesület gondoskodik. A vasutak is tetemes kedvezményeket nyújtanak. A tanulók második osztályon III. osztályu jeggyel jöhetnek, a harmadikon féláru jegyekkel. A kedvezményeket mind egybevetve egy tiszteztendőnél korosabb tanulóknak, aki tehát mindenütt felölt számba megy, három napi budapesti tartózkodása, beletudva az utazást, a lakást, ételmet, a belépő jegyeket, kerül:

a XIV. zóna-távolságból . . . . . 10 — frt.
a VIII. . . . . 7.50 *
a I. . . . . 4.30 *

Még olcsóbb a népiskolai tanulók, a tanjai iskolák tanulóinak ellátása. Ezek barakkokban laknak s ott kapnak ellátást. Az utjuk pedig két napi tartózkodással a XIV. zónába eső helyekről se kerül többre, csak 3 forintba. Száz tanulóknak a felhozása a legtávolabb vidékekről se jár több költség, mint 300 forint.

A legnagyobb kedvezményt pedig csak a tanítók élvezik, a kik csekély fizetésért dolgoznak évszámra, s a kik talán egyáltalán nem jöhetnek fel a millenniumi kiállításra. A kereskedelemügyi s a vallás- és közoktatásügyi miniszter együttesen intézkedik, hogy a tanítók, a kik 400 forintnál nagyobb fizetést nem kapnak (pedig a vidéki kisebb iskolák tanítói ezerszámra mind

Ebéd végeztével, midőn már a meghatározhatatlan színű fekete kávé is eltűnt az edelek után, a papa bocsánatot kért, hogy kénytelen üzlete után nézni, mert hát azok az alkalmazottak teljesen megbízhatatlanok s csak akkor nyugodt az ember, ha személyesen jelen lehet a dolgok elintézésénél; ígéretet tett azonban, hogy távollétét lehetőleg megrovidítteti.

Kévs percek multával a mama is távozott a szobából a nélkül, hogy távozását legkevésbé is indokolni megkísérelte volna.

— A mama megszokott ebéd után kissé lenyugodni és ettől nem bír megválni, mondá Erike bocsánatkérőleg.

Pedig ez csak a szükség parancsolta fülletés volt, a mi a kis Erike nem okozott lelkiismereti furdalást, amennyiben a mama távozása egyéb okokra volt visszavezethető.

Már is egyedül hagytak bennünket gondolá a Doktor, de régtől hangosan folytatá.

Egyedül hagytak bennünket, mert tudják, hogy nekünk egymással megbeszélni valók van. Szavai nyugodtak és oly kímértek voltak, mintha csak valami betegség fölötti értekezletén beszélt volna.

»Kedves kisasszony! folytatá: nekem nyilatkoznom kell, habár ez felette nehezem esik.»

Kíváncsian és tüdőklő arccal nézett reá a leány.

»Oly gyötrelmes állapotban vagyok, hogy ki sem mondhatom, pedig hát nekünk őszintén és becsületesen meg kell a dolgot fontolni. Hisz kegyed be van avatva, a mi különben magától érteződik. Ezen magasztos pillanatban nem tudnék hazudni nem volnék képes kegyedre félre vezetni, be kell őszintén vallanom, hogy szegény vagyok, a ki ezen álláshoz fáradság és nélkülözések árán jöttam.

Egyedül állok a világban, sem szülőm, sem gazdag rokonaim nincsenek, kiktől csak a legesekélyebb segélyt is reményelhetném.

Én kényszerítve vagyok egy olyan leányt feleségül venni, ki hozományával a háztartás költségeit fedezni képes, mert hát nekem semmim sincs és lelketlenségnek tartanám, hogy szegénységemben osztályosul egy kedves teremtetést tegyek, ki azt elviselni képtelen volna.

Habár ajtómom ott csüng a figyelmeztető tábla, hogy reggel 8—11-ig, délután 3—6 a betegok rendelkezésére állók, az emberiség következetesen inoral, nincsenek betegim, éppenséggel nincsenek.

A viszonyok ilyenén állapotban kegyed is be fogja látni kedves kisasszony, hogy én 50 ezer forint hozomány nélkül nem nősiülhetek, bocsánson meg, hogy számokban is kifejeztem adtam érzelmeimnek, de sürgösen szükségem a hozományra. Nem! nem én szükségem, mi szükségem, mert hát végtére egy orvos önmagában kevés páciensek mellett is megél.

Egy futó tekintettel érintette a kislány arcát, ki pirulva sűt le szemeit.

»De hisz ez csak árnyoldal az én állapotomnak, a főczél, melyet magam elé tűztem, az volt: egy nő, ki iránt nem érdeklődöm s ki bennem érzelmeket felkelteni nem képes, ha még annyira is megvolnának az előbb hangsúlyozott feltételek — oltárhoz nem vezetnék soha!

Minék előtte uta keltem volna Önökhöz föltettem magamban, hogy ha az a leány, mélyebb és maradandó benyomást nem tesz reád, az esetben egy ügyes fordulattal, örökre távozol körükből.

Erike föltekinté és ekkor a Doktor meggyőződött arról, hogy szavai a kellő hatást aratták.

»Éa lássa kedves kisasszony, kegyed oly érzelmet keltett fel alvó heblében, a melynek kellő kifejezést nem adhatok, kegyed oly szép, s ami fő, szívmélességének ritka jelét adá. Ruhája kiváló izlésről, hallgatagsága gondos nevelésről és szerénysége nemes lelkéről tesz tanúságot.

Egész lelkemből megvagyok győződve s arra elég vala e csekély idő, melyet kegyeddal eltöltöttem megengedtetél, hogy bennünket egymásnak teremtet a mindenség ura.

En oly kellemesen vagyok meglepetve, hogy a képelet szűlte vágyaim teljes egészében a megvalósulás küszöbén állanak, hisz kegyed az érenek alapkövét rejt magában, a mely teljes biztosítékot nyújt a zavartalan végnélküli családi boldogságunkhoz és e szívből jövő őszinte nyilatkozatomra mily választ nyerendek?

Itt elhallgatott a Doktor, mert annyira meggyőzte őt a leányka zavara arról, hogy még többet is beszélni fölösleges.

A hetedik egekbe ragadott tapasztalatlan leány arcát pedig gyenge pír borítja el és hálás mosoly hagyta el piros ajkát. Ez a tanult ember, kinek teste kék szemekkel megajándékozott szép főt viselt, oly annyira megtetszett neki, annyira utálkodott idegen, hogy nem volt képes gondolatait összevenni, csak annyit tudott, hogy ezen szép testállású, finom modorú fiatal ember az eddig ismeretekhez — semmiben sem volt, hasonló közöltük olyan nagy ur volt, melyet azok valamennyien együttesen sem volt képes betölteni.

Es ezen lelket emelő gondolatok közepette, mintegy öntudatlanul a rendkívüli helyzet által elragadtatva völegényét átélelte.

Megfoghatatlan módon, ép ezen kritikus pillanatban jelentek meg a szülök és sietve áldották meg a boldog pár szent frigyét.

A papa azután a kocsisoz kísérte a kedves vőt és föltéte sugá:

»Már holnap délelőtt fogom a bankba helyezni a 40 ezer forintot.»

»Kérem válaszul a vő ne tessék tévedni, 50 ezeret mondtunk! Au revoir!

ebbe a csoportba tartoznak) teljesen ingyen jöhessenek fel a kiállításra. A tanítók összeírásával, a kirándulások szervezésével és beosztásával a tanfelügyelők vannak megbízva.

A vidéki embernek, mielőtt fővárosi utra szánná magát, különösen ilyen nagy ünnepi alkalomkor, még egy nehéz sora van: s ez a lakáskérdés. Erre nézve nagyon megnyugtathatunk mindenkit. Budapesten lesz lakás elég s nem lesz módjában senkinek, hogy a felrandulókat megszarolják, kizsákmányolják. Az erre vonatkozó intézkedések közül bizonyára mindenkit érdekel a kereskedelemügyi miniszternek egy igen fontos rendelete, melyet a budapesti szállók és fogadók szobaárainak árszabályszerű megállapítása dolgában intézett a főváros tanácsához, mint másodfokú iparhatóságához. A rendelet célja az, hogy minden szálló és fogadó szobaárait a kiállítás idejére már most előre megállapítsák, s hogy a nagy közönség a szobaárakat, amelyeknél bizonyos mérsékelt emelést mindenki természetesnek tart, előre megtudhassa. Ezért az iparhatóságok utasítandók, hogy a szállodalajdonosokat rövid záros határidő kikötésével felhívják az árszabályok bemutatására. Ezeket az árszabályokon minden szoba ára, valamint minden mellékszolgáltatást fizetendő ár pontosan kiírandó, az árszabály az iparhatóság által megvizsgálandó és láttamozandó, s minden szobában feltűnő helyen kifüggesztendő. Az iparhatóság alkalmas módon a helyszínen is tartozik megvizsgálni, vajjon a fogadós kifüggesztette-e összes szobájában ezt az árszabályt s amennyiben szabálytalanság fordul elő, a fogadós ötven forintig terjedő pénzbüntetéssel sújtandó. Az iparhatóság az új árszabály megállapításánál arról is tartozik gondoskodni, hogy az árszabály a közönségnek már előzetesen minden kétséget kizáró teljes tájékoztatást nyújtson. Az ellenőrzés megkönnyítésére úgy intézkedik a rendelet, hogy iparhatóság által láttamozott minden árszabály másolata az iparhatóságnál megőrzendő, úgy hogy minden feljelentéssel kihágás vagy átlágás azonnal konstataható legyen. Még fontosabb a rendelet ama része, amely elrendeli, hogy az egyes szállodák és fogadók megállapított árszabályait a kiállítás igazgatóságával közhírrététel céljából közzéadják. A rendelet végrehajtásáról a miniszter április 10-ére kért jelentést.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Kinevezés.** Az igazságügy-miniszter Lovics Imrét az alsó-lendvai járásbírószághoz írnokká nevezte ki.

— **Esküvő.** Kornfeind Nándor dráva-vársárlhelyi körjegyző és anyakönyvvezető kedves leányával f. hó 14-én kötött házasságot Honfi Lőrincz zrinyifalvi áll. isk. tanító. A polgári házasságkötés után, mely a dráva-csányi anyakönyvvezető előtt folyt le, az egyházi áldást Kornfeind József jánosházi plébános, a menyasszony nagybátyja, adta a boldog fiatal párra.

— **Milleniumi középiskola.** Dr. Wlassics Gyula vallás- és közoktatásügyi miniszter intézkedett, hogy a zala-egerszegi állami főgymnasium alapítása és épületének alapítványa, mint a milleniumhoz fűzött középiskolai alkotás, külön ünneppele örökíttessék meg. — Mint értesülünk, a miniszter szülővárosának ez örömmünnepe személyesen fog megjelenni. Bárha mi is annyira volnánk már, hogy a mi államotudó polgári iskolánk részére emelendő épületnek is milleniumi ünnepséget rendezhetnénk!

— **Zalavármegye millenárius banderiuma** gróf Bathány Jzsoéf elnökelete alatt megalkult. A banderiumban 14-en vesznek részt és pedig gróf Bathány József, gróf Battyány Ernő, Bezeredy László, Bezeredy Lajos, Bogvai Elemér, Dervarics Ákos, Fabianics Károly, Hajós Kálmán dr., Hertelendy Ferencz, Malatinszky Ferencz, Oljay Guidó, Somogyi Gyula, Szentmihályi Dezső, ifj. Tarányi Ferencz. A résztvevők saját díszmagyar ruhájukban lovalognak A nyeregfelszerelést, valamint a hat csatlós felszerelést a vármegye és a nemesi pénztár fedezik.

— **A millenium a vidéken.** Hazánk ezeréves fennállásának kedves emlékét minél élénkebben megörökítendő, e hó 11-én — mint M-Csányból írják — ott is hazafias ünneppel kapcsolatták egybe a milleniumi fák ültetését. A község középületeit díszító szép nemzeti lobogók voltak első hirdetői a készülő ünnepségnek. Az ünnepélyen részt vett a tanuló-ifjúság, a kiskörű, de teljesszámú intelligencia, s a község polgársága az előjáróság képviselőiben. Midőn a közel 300 tanuló s a jelenvolt többi közönség által énekelte a Hymnus elhangzott, főtisztelendő Kengyelics János plébános lelkes szavakkal esetele a nap jelentőségét, illetve a fáültetés magasztos voltát. Az ültetésben tevékeny részt vettek a növények is. Az ünnepélyt az igazi lelkesedéssel énekelte »Szózat« fejezte be. De a véletlen is emelni segítette az ünnep fényét, mert a jól szervezett leányegyesület cigánybanda állított be, mely természetesen jobb társas-összejövetelt teremtett, hol egész sorozata keletkezett a hazafias daloknak s ugyan milyen felköszöntőknek. A május 9-én tartandó iskolai ünneppele kapcsolatban népművelést is terveznek, melynek keresztülvételét a község képviselő-testülete jelentékeny pénzáldozattal kész elősegíteni.

— **Uj anyakönyv-vezetők.** A belügy-miniszter Zala-vármegyében helyettes anyakönyv-vezetőkke a lő-szent-mártoni kerületbe Hozján Györgyöt, a perlakiba Mráz Nándort, a mura-csányiba Haris Károlyt, a szent-mártaiba Gazdag Ádámat, az alsó-domborúiba Kmetzky Gyulát, a mura-királyiba Bassakkó Miklóst, a hodosániba Redei Majost, a draskovecziba Szokolovszky Jánost, a katoriba Klásits Jeromost nevezte ki és valamennyit a házassági anyakönyvvezetővel és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbízta.

— **Sztrájk** tört ki múlt hétfőn reggel, a helyben épülő lovasági kaszárnyánál. A 250 főre rugó munkások legnagyobb része beszüntette a munkát s megakadályozta erószakos föllépésével s fenyegetődzésével a dolgozni akarókat is, hogy megkezdett munkájukat folytassák. Úgy, hogy a főszolgabíró intézkedésére a esenlőségi és rendőri karhatalom is kivonult a sztrájk színhelyére, hogy a zavargásokat megszüntesse, illetőleg a rend fenntartásáról gondoskodjék. De erre a beavatkozásra szükség nem volt, mert a rend eszakthamar helyreállt s hozzá lehetett fogni a vizsgálathoz legott, melyet Kolbenschlag Béla főszolgabíró maga vezetett. Ki szemelvényesen jelent meg a zavargók között. A kihallgatásokból kitűnt, hogy a zendülésnek alapja az volt, hogy a munkásosztály járandóságát szombaton nem fizették ki; jöllehet a vezetőség színterjebb különös megállapodások értelmében 2 hetenként jár nekik a munkabér, mely terminus pedig még csak tegnap járt volna le. Ezzel szemben a munkások meg azt állították, hogy ily megegyezés az idén, az építkezés megkezdésével közöttük nem jött létre, s hogy most is csak ugy követelik járandóságukat hetenként, a hogy az tavaly minden szombaton kijárt. Miután szombaton a vállalkozó kün járt a telepen, a munkások abban a hitben voltak, hogy a munkafelügyelőnek az ő díjakát átadta. De mert a kifizetés vasárnap sem történt meg, megállapodtak a sztrájkban s vonultak ebben a harezias

hangulatban hétfőn reggel a kaszárnya területére, a hol a kalapácsot, vakolót tényleg le is tették. Kiemelendő, hogy az izgatók a stajer kőművesek közül kerültek ki, s hogy a magyar munkásoknak, pedig nyugszámmal vannak közöttük képviselve, jobbra passív szerep jutott csak. A főszolgabíró által megindított tárgyalások dél felé már annyira vezettek, hogy a munka a délután folyamán az egész vonalon megindulhatott. A sztrájk eredménye, hogy a munkások egyelőre azonnal 450 ftt előleget kaptak, míg tegnap egészen kielégítették őket, s ki lett bíróság mondva, hogy bérük ezentul minden héten kifizetessék. A notóriusabbak: Lah János, Gregories Márton, Kukul Lajos pedig a járásbírósnak adattak át, a hol a bűnügyi eljárást igazgatásukért ellenük megindítják.

— **Sarközy Sándor** jőhíri helybeli zenekara ma kedden, hangversenyt rendez a Baumhack-féle vendéglőben, melyre a n. é. közönség figyelmét ez utón is felhívjuk.

— **Nagy-Kanizsa** r. t. város f. hó 9-én tartotta meg első közgyűlését a restauráció óta, mely alkalommal Vécsey Zsigmond első ízben jelent meg a város képviselő-testülete előtt, mint újonnan megválasztott polgármester, kinek rendőrkapitányi ténykedéséről jegyzőkönyvi köszönetet szavaztak. Helyettes polgármesterré a szabályzat értelmében Lengyel Lajos városi főjegyzőt jelölték ki. A város szabályainak revideálására 7 tagot küldtek ki, majd a város területén rendezendő millenárius ünnepélyek rendezésére 30 tagú bizottságot választottak, mely a társadalom különböző rétegeiből még további 10 taggal fogja magát kiegészíteni. Ezek után a város közigazgatását teljesítő különböző bizottságok megválasztásához fogtak, mely szavazás útján történt meg, többnyire egyhangulag. Az építészeti-, pénzügyi-, legelő-, erdő- és közegészségügyi bizottságokba 25—25, a színházi-, a villamellenőrzési bizottságokba 15—15, a kórházi-bizottságba 12, a szegényügyi-, jogügyi és számvizsgáló-bizottságokba 10—10, a nyugdíj-kezelő választmányba 4, a főgimnáziumi bizottságba 3 tagot, az iskolaszékbe 32-öt, árvaszéki ülnököket 10-et választottak.

— **Tűz** volt f. hó 9-én Szelenczén. Turk koresmárosnak a templom mellett levő telkén fűmádt, állítólag ellenőrzés alatt nem állott a gyermekek vigyázatlansága folytán. A koresmáros összes épületei légték egész a pinczéig, magával ragadva még két szomszédnak házát is, melyek egyikeben egy kis kereskedés is odalégt. A tűz lokalizálásában nagy része van a mura-szerdahelyi tűzoltóságnak, mely Kaczun Ignác alpárancsnokkal élén, nagy erőt fejtett ki, hogy a tüzet továbbterjedésében megátalja.

— **Állatkiviteli engedély.** Az osztrák belügyminiszter távirata szerint a Zala vármegye és Sopron város területéről származó kórodzó állatoknak Ausztriába való bevitelle ellen ragadós száj- és körömfájás miatt eddig fentartott tilalma, április hó 11-től kezdődőleg hatályon kívül helyezték. Tehát a szarvasmarhák, juhok és kecskék Zala vármegyéből és Sopron városából Ausztriába, az általános állategészségrendőri szabályok megtartása mellett, ismét szabadon bevihetők.

— **Népesedési statisztika.** (Márcz. 30. ápril. 19.) *Számláltak:* Bencez Ferencz, Orbán Erzsébet, Cserep Mária, Hajdinyák Ferencz, Zsganez (halva), Grahovecz Ilona, Tkalescz György, Horváth Ferencz, Saries Ferencz, Novák Gy., Standor Mária, Szívovcsák Gy., Kralics Ilona, Stingl Ilona, Ribics Gy., Zsganez Mária, Fodor Ferencz. *Meghaltak:* Gácsár Antalné 46 é., övz. Magyarosi Istvánné 80 é., Mihalicz Ceczelia 4 h., Zsganez, Okresa Imre 54 é., Ribics Antal 10 h., Bencez Tamás 38 é., Jendl Antal 17 é., Petrán Ferencz 2 é., Fricz Bálint 20 napos.

SZERKESZTŐI ÜZENET.

Sz. I. A.-Domboru. Türelmet kérünk, mert érdekes tudósítások helyszíne miatt a jövő hétre maradt.

Hodosán. R. Izéretét köszönettel fogadjuk. A régiebbekből is sürűen fogunk közölni valót.

Felolós szerkesztő:

Segéd-szerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF. ZRINYI KÁROLY.

Sve pošiljke tičuće se zadržaja novinah, naj se pošiljaju na ime **Margitai Jožefa** urednika vu Čakovec.

Izdateljstvo:

Knjižara Fischel Filipova kam se predplate i obznana pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni znanstveni i povučljivi list za puk

Izlazi svaki tjeden jedankrat i to: vu svake nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto . . . . 4 frt.
Na pol leta . . . . 2 frt.
Na četvert leta . . . 1 frt.

Pojedini broji koštajē 10 kr.

Obznane se poleg pogodbi I fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovečke Šparkasse«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i. t. d.

Da nam se djeca vučiju.

IV.

Do jeseni bude vašemu malomu sedem ljet. To je čas, kad mali treba da premeni život. Dovezda mu bil život igra ter igra, a od vezda će mu biti glavno zvanje navuk. škola. Vezda počima zbilja. Neoteščajte je I neogorčajte svojim malim. Nepredočujte malomu svomu kakti strašilo, a učitelja kakti mučitelja. Majke, nerecite svomu sineku kad je onak malo prevzetan: »Čekaj, čekaj, dok vu školu pojdeš, naučitelj ti bude već dal, on te bu vre navčil, se kak posluša. Spoznal budeš, ako Bog da, kaj je to ljeskovača! Škola nije kazniona, a naučitelj nije šibalo. Gdo svoga maloga nezna ili neće domaj vkrotiti, dok je hora, taj se prav neće kesneše niti od tuđe ruke vnogo popraviti.

Nemućite svoju djecu još prvlje školanija. Pustite vu miru i čitanje i pisanje i vse ostalo sustavno podučavanje. Više budete pokvarili, nego li hasnili. To bude već včiniła škola, kak treba. Vašoj djeci ni malo nehasni, ako počnete s njom već od četrtoga ili od petoga ljeta sustavno vučiti. Na krivom ste putu, ako mislite, da vam djeca neće prez toga napredovati. Prav je ta neprirodna revnost zrok, da takova djeca navadno već za mala zaostaju, da se zalēne i da ih je kesneše težko prinukati na delo.

Dobro je i potrebno je, da djeca stupe vu školu valjana pripravljena, ali ne tak, da su prvlje već vučila sustavno školske navuke, nego tak, da znaju prilično razum; ljivo govoriti, da poznaju stvari okolo sebe, da im je duša, kak je reč, odprta. To se pak najlēze postizava, ako razgovarate s detetom već od onoga časa, kad počima spoznavati svoju okolinu. Kada pak prvi put izmuća ono milo i sladko tata, mama — onda vas narav opominje, da marljivo vježbate detetu svomu govor. Neka vas nezapelja raznižeženo osjećanje, da mu počnete tepati, ar će i ono za vami, a kesneše s: to težko, vrlo težko izpravlja. Morete odgojiti beklavce i mutavce.

Govorite s detetom nježno i umiljato, ali čisto i razumljivo, kak mi odrasli razgovaramo. Nek mu se vuhe već od početka privči na čiste i jasne glasove. Nek nečuje: gavice, lucice, nozice, rucice, kavice, vonca, staloga, »de te boli busak?« mjesto da mu rečete: glavice, rucice, nogice, kravice, zvonca, staroga, »gde te boli terbuhek?« Nemojmo grēšiti s toga, kaj děca nemog uodmah za nami pravo, već joj baš radi toga popravljajmo izgovor čistim i jasnim svojim govorom, dokle ga i ona nepogode. To je pravi put.

V.

S govorom se u djece poredu razvija zvedljivost. Gdo nije videl, kak se děte

hvata za svaćim, kak bi vse vu vusta nosilo, kak liže i trga? Im čemu ima čutila. Zevsema je prirodno, da njima hoće da dela, akoprem nezna za razlog. To mu je potrebno, to mu je prirodjeno. Za vse će pitati: kaj je to? čemu je to? zakaj je tak, a ne onak? — a vi mu odgovorite pravu i živu istinu.

Pita li děte kaj takvoga, na kaj mu nesmete odgovoriti, a da mu nezablatite nezablatite nedužnu dušu, vi mu odgovorite nemužnom reči, ili za »neznam«. Kad mu pak zbilja neznae na kaj odgovora, onda mu recite, da ga bude to već naučitelj navčil, kad bu hodil vu školu. Bude više toga, a děte bude već za rana zavoljilo školu i zaželjeti da dođu vu nju, gde se bude napila žedna njegova duša. Poštivalo bude děte naučitelja, obljudi ga i rado bu prijemalo otēnske njegove navuke i naputke.

Neirajte deteta od sebe, kad vas kajgod zapita. Neotresite se na njega. Ono bude onda prestalo vas pitati, ali budete takaj zatukli vu njem zvedljivost za navēk. Nikaj ga nebude zanimalo, i ono vam budē hudi dijak. Ali nebudite niti prerevni, pak se neosvrćite na vsaku malenkost na dosadno zapitkivanje o poznatim već stvarima, ar budete tak uzgojili brbljavce, koji će jezikom o vsem i vsaćem, samo da im klopota. I ovi budi slabi dijaki. Nebu se njim stelo misliti.

Z A B A V A.

Ptice u pogibelji.

Ivećani mir u šumi! — Nikaj se negiblje na daleko i široko — Sve je tiho! — Jeli da, to je on pravi kip i prilika mira — onoga božanstvenoga mira, kak si ga čoviek samo misliti more. U varoših i selih, tu se ruži, larma i svadi, a vani u šumi je blažena tihoća! — Pak jeli je to tim mirom i šumskim paradižušem sve tak kak se govori? Odgovaram, da kad se sve onak samo površno gleda, bi moglo biti, ali tko šumski život iz bliza gledēć promišlava i posluša, on se bude o drugem osvedočil i bude posve drugi pojam o miroljubivosti šumskih kriljastih i četveronožnih stanovnikah dobil, nego li ga je imal onda, kad je tvrdil, da u šumi vlada božanstveni mir.

U prvom redu su naši krilati i pernati popevači i prijatelji, koji nam mogu množinu svojih neprijateljah pokazati, pak ako človeka kakti glavnooga neprijatelja i spustimo, tak moremo množinu četvero nožnih nabrojiti, kak su to: lisica, kuna, tvorac, lasica, koji na sirote našē pernate popevače po danu i po noći vrebaju. K-ovim se pridružuje i susedov maček, koj v zapečku kakti najnedužnije bez grieha diete mirno leži i — prede, a vani ima lopov šaku za vuhom i

mnogoga siročeka pievačeka na svojoj maćkinjoj saviesti. Konačno su još neprijatelji u zraku, koji osobitim ostrim okom, nedokućivom hitrinom u letenju, ostrimi škrampli i jakim klonom priličnim brojem nadopunjuju broj tih tolvajov.

A kak se siromaški plićeki proti ovim razbojnikom brane? Njim manjka oružje za braniti se, kak n. pr. oroslantove pandže, konjsko kopito, elefantov kleh, vukovi zubi, bikovi rogi i t. d. Ali premudri stvoriteli je to sVe znal shodno narediti, te je onoga, kojemu manjka jakost, nadaril potrebitom porcijom prevejanosti a i farbom tak, da jednoga brani njegova prevejana dosietljivost a prugoga boja perja i t. d. kak to ovde hoću mojim četvcem pripoviedati.

Ja sam nisam ova na svoje oči videl, koja budem ovde pripovedal ali sam čul od jednoga vierodostojnoga gospodina, koj je akoprem jagar, t. j. ne jagar od meštrije, nego samo je u lov hodil, ipak je uvijek istinu govoril. Taj gospodin je danas u Solnogradu kanonik te mi je u godinah 1863 — 1866 pripovedal ove svoje lovne doživljaje:

Prefriganost je osobito kod plicah, kojom se one štite, ako ili same ili njihova gnjezda u pogibelji stoje. Tu na jedan krat u grnju čući maćak na lešu i vreba na plien. Samo još nekoliko korakah je od kosovog gnjezda udaljen, u kojem su pet mali koseki. Ovi

mu budu baš dobra pećenka! — Ali kaj je to na jedan krat? Tik polag gnjezda opadne na zemlju jedan veliki crni vtić, svojim hitanjem se na zemlji i krikom, povleće svu maćkovu pozornost na se. Mućek je vse presenećen nad vtićovom prevzetnost-jam, koj se u takovu njegovu blizinu ufa doji. Ali bez razloga se vtić nebude u takovu pogibelj pušćati poduhal! I izbilja — Muc je hitro spoznal, koj je tomu zrok: vtiću je jedno krilo potrto te nemore teleti, samo se onak po zemlji težkom mukom na pol poletavajuć hiće. Za jednoga maćka je to lahkoća takovoga osakaćenoga vtića vloviti. Muc se onda odmah prične vtiću približavati — uvijek dalje i dalje u grmlje i sve dalje od gnjezda. Uviek je samo mali prostor med vtićom i maćkom, ali nikada nedođe prilika maćku, da bi mogel skočiti. Na jedan krat je muc odlučan i on načini skok na vtića i — gledil začudjen za vtićom, koj je u hipu svoju moć letenja natrag dobil i na visokim kricom nad dobro izpalom prēvarom si odušaka daval.

Kos je pogibelj videl, u kojoj se njegovi mladi nahadjaju. Svojim pretvaranjem da tobož nemore leteti odmamili j: maćka daleko od gnjezda u grmlje, te tak svoje mlade od očite smrti oslobodil.

Kak sem prije napomenul, brani nekoje ptice i farba perja njihovoga od pogibelji.

Najbolši dijaki budu ona djeca, koja su navćila stvari okolo sebe točno da promatraju ter da se znadu o ujima kaj jasneše izražavati. Ova imaju dober temelj (fundament). Razvilo im se mišljenje s govorom. Stvar im se i reč zlejala vu jedno.

Netiraj s toga deteta iz kuhnje, iz pivnice, s najža, kak da je tobož na puto, nego ga dapaće vodi vsikam, ali ne pod moraš, nego kakti slučajno. Nebrini se, kaj qudeš detetu pokazoval. Ono bude i preveč zapitavalo i više bude toga opazilo, nego li i misliš. Blago njemu, ako mu budeš samo znal dosta odgovarjati.

Vodi ga na pijac, idi s njim vu stacum, pojdi s njim na kolodvor (banhof), na grobje, peljaj ga vu cirkvu, a najviše ga sprijatelji s prirodom, s tom živom i veličajnom knjigom Božjega prsta. Dēte, koje zavoli ljepote i divote ovoga Božjega hrama, teško da se bude poškliznulo na trnovitov ovoj stezi, kaj no se zove život.

VI.

Kad se budete ovak bavili s djecom svojom, ona će vas zavoljeti, ona će srcem svojim biti uz vas. Nećete se trebati tužiti na nevaljalu i nezahvalnu djecu svoju, kaj se denes na žalost prečesto čuje. Bavite se više s porodom svojim. Vidim brižne gospodare, kak marljivo prigledaju svaki dan marhu svoju i ona im napreduje. A marha i dēte? Zar nije dēte krv tvoje krvi? Ne tudjite se od djece svoje, a ona se neće od vas. Prigrilite ju nježnim i sladkim osjećajem roditeljskim a ona će vam zahvaljivati iskrenom dječinom ljubavi do zadnjega vašega daha — i kesneše.

Nezanemarujte djece svoje sbog himbene koje zabavice svoje, sbog družtva kakova, sbog tobože mira svoga ili kaj bi tobož nedostojno bilo, da se milostivi ili milostiva bavi s matim panjkertom (deranom). Gdo se štima, da djecu svoju ljubi zvrhu vsega, da za nju alduje koliko samo more, a s djetetom svojim preko dana komaj po koju reč pregovori, morti samo onda, kad ga nekanički rad kaj ukori ili pohvali taj nosi

tu ljubav samo na jeziku — srce mu je prazno.

Koliki su, koji se opravdavaju, da se nemogu s djecom svojom baviti sbog silnog posla. Istina, da veliku većinu roditelja ofima djeci skrb za vsakdašnji kruh, no gdo je Božjom voljom otec ili majka, taj mora da toj najsvetijoj svojoj dužnosti i posluži, koliko samo more. Gdo hoće taj i more. Gdo misli, da je svojemu detetu dosta vćinil, ako mu je priskrbel hranu i opravu, morti najmil i guvernantu, instruktora ili infomatora e da sa svojih ledja strese roditeljske i uzgojiteljske dužnosti taj se ljuto vkanjuje. Takovoj djeci navadno uzmanjka srce roditeljsko: blaga strogost otcova, koja toli divno vodi i ravna, pak nježna ljubav materina, koja razdragava i oživljava. Prez toga mogu odrasti i fini i ugladjeni ljudi, koji će se spoljašnošću svojom vu družtvu odlikovati, no srce će im biti mrtvo za druge — i za iste roditelje. Ovi jim ga nisu dali, pak im ga i nevrćaju.

Takova djeca postaju navadno sebičnjaci, koji hine čuvstva spram onih, od kojih se nećemu nadjaju, i to samo dotičas, dok su postigli svoje. Od tuda tolika bezćutnost i nezahvalnost. Pravu, plemenitu čovječnost uzgaja samo od Boga dana roditeljska ljubav.

Prava iskrena ljubav roditeljska je požrtvovna. Ona pregara. Mir i zadovoljstvo nalaze roditelji samo vu dobre djece svoje. Ona su im vsa razkoš, vsa naslada. Kak god brizan vrtlar marljivo prigleda nježno biljčici i njeguje ju, samo da mu kaj krepčije poraste, tako rade i dobri roditelji s nježnom djecom svojom. Niti je to nedostojno, niti sramotno, već dično i upravo prirodno.

(Konec sledi).

KAJ JE NOVOGA ?

Prosimo naše poštuvani predplatnike naj nam vu novim fetalju ljeta predplatne zaostatke čim predi pošleju i predplate ponoviju!

Takovu srečnu pernatu opravu nose naši navadni skorjančec, koji po vulicah bežeći popjevaju: »Vcirkvi sem bil«.

Jednoč je isti gospodin gledal kak je jednoga skorjančeca jastrebić sim tam po zraku naganjal i kad mali bogčec već nikam nije znal vući, spustil se je kakti blisk hitro izraven dole na zemlju te se je razkrečivši krila potruške pritisnul na tlo tak, da ga radi njegove farbe perja nije bilo moguće okom od zemlje razlučiti, na kaj je jastrebić ves osupnjen uad pripečenjem, da mu je skorjančec kakti vze mlju prepal, dalje odletel. Isti gospodin je išel iskat toga skorjančeca, jer je i sam bil znatizeljan, kam je dospel, te kad je na miesto došel, kam je dobro videl, da se je skorjančec dole spustil, badava si je oči napinjal, skorjančeca nije mogel opaziti. — Sim tam onud koracajuć, okolo gledeć i s riečmi: »no kam si zgimul?« — Zleti mu na jedan krat mali bogčec tik izpred noge, skoro ga je pogazil, ali opazil ga nije mogel, jer ga je držal za grudu zemljenu.

Nadalje pripoveda isti gospodin o jednom malo većem vćicu, a to je bućac, niemački Rohrdommel, po horvatski se još i vodeu bik zove. Ova ptica na dugih nogah dugim špičastim kljunom, živi tam gde su bare i mlače. Svoj kljun porine u vodu i onda ruči, da bi čoviek mislil, da ova

ptica po svojem glasu mora barem tak velika biti, kak konj, akoprem je tiela tak velikoga samo, kak jedna sriednje veličine raca. — On pripovieda jednu vožnju svoju u čunu po jednoj velikoj mlaki kak je na primer ovde pri nas u Medjimurju »Varjadov«. Vozeć se u čunu svojimi prijatelji začuju na jedan krat strašno tulenje rečene ptice, koj glas od prilike glasi: »ü prumb — ü prumb«. Vozeć se ovak proti trstinu, je na jednom miestu bila bara zaraščena te odkud je glas dohadjal i kad su čunom se već u trstinu zaleleli, da je pod čunom pucala, zatihne glas i akoprem su svi znali, da ovde sad mora biti, jer odleteći ga vidli nisu, zato ipak polag svega pregledavanja i u trstinu nutri lukanja nisu nikaj drago mogli videti, kak trstinu a u trstinu jedan kratki tamno-smedji kolić u vodu zabit, valjda za privezati si čun ili pak ostatak kakovog onde prije razučeg drveta, a od ptice niti spomenek nigde. Odtisnu čuna dalje u trstinu proti recenom kolcu, kad isti na jedan krat ožive, na stran skoči i omašnim gibanjem krilah odleti tik nad trstinu i nad njimi. Kaj je to bilo? Kolić je ožive? — Odgovor: Nije, već je bućac to sam bil. On je svoje od naravi riedko perje na se iliti ksebi pritisnul, vrat u se potegnul a kljun izraven gore obrnul tak, da je izgledal kak kakov odozgor špičasti stari kolić.

Vojna smotra vu čast cara Vilima vu Beču.

Dneva 15. aprila vu jutro bila je na velikom vojnom vježbalištu »Schmelz« vu čast cara Vilima velika vojna smotra (muštra), kojoj je zapovēdal (komandiral) sam kralj Ferencz Jožef. Od ljeta 1873. za vrēme svjetske izložbe, kad je ruski car Aleksander II. bil vu Beču, nije naš vladar zapovēdal soldatom (vojski.). Ovaj put bile su čete (šeregi) razmještene vu četiri odjela kojim su komandirali kakti divizionari nadvojvoda Eugen, podmaršal Sommer, Generalmajor Lauzner i podmaršal Wersebe. Vu vsem je pri paradi nazočno bilo 41 batalijun, 24 eskadrona, 2 voda i 92 kanona.

Pučki popis vu Francezkoj.

Pučki popis vu Francezkoj izazval je u bivšega ministra trgovine Jules Roche-a turobne misli o stagnaciji vu razvitku pučanstva vu Francezkoj. Jules Roche izhadja pred svoje zemljake sa brojkama, koje same govore: »Prije tabora ljeta 1870. bili smo i vu tom pogledu najjaksi vu svētu, izuzev Rusiju, koja je vu Europi i Aziji brojila 78 milijuna stanovnika, dočim je Francezka imala 38.192.000 vu Europi. Austro-Magjarska imala 36 milijuna, a vse onda još nesjedinjene zemlje, koje denes sačinjavaju njemačko carstvo, komaj su zajedno imale tolik broj stanovnikah, kak Francezka. Sjedinjeva Velika Britanija imala je 30 milijuna. A kak su se vezda vremena premenila! Mi smo vu Europi opali na peti graduš, ar smo komaj mogli nadoknaditi 1.965.000 stanovnika, koje smo izgubili vu Alsaciji i Loreni, ter smo komaj dostigli stari broj od 38 milijuna. Pred nas su doše iza ogromne Rusije sa njenih 100.000.000 evropskih stanovnikah. — Njemačka sa 52 milijuna. Austro-Magjarska sa 43 miljuna, Britanija sa 40 milijuna, dočim iza nas dolazi Italija sa 31 milijunom pučanstva. Mi smo sa drugoga mjesta po broju pučanstva opali na peto mesto. Vu Francezkoj se je ovo razmatranje duboko dojmilo.

Kod skerjančeca i bućca anda stoji njihova prevejanost za obraniti se proti pogibelji u tom, da se znadu shodno postaviti, farba pako njihova pernate odieće njim pomaže onda u tom na toliko, da niti jednoga u onom hipu nije moći za onoga prepoznati, koj izbilja je, već jedan se čini, da je gruda zemlje, a drugi da je u zemlju zabit stari kolić.

I opet pripovēda dalje: Jednoč u lovu na race dojde do vode, po kojoj je vodena kokoška veselo plivala. U onom hipu, čim ga je spazila, nestalo je pod vodom te je i pod vodom ostala. Ali kak to? Em kokoška nije riba, ona mora zrak kroz kljunić dihati, a to pod vodom nemože; i dok se on svojim pajdašem, koj je šnjim zajedno bil u lovu, prepira, kam je kokoška dospela i jeli se nebude vtopila sad od samoga straha pred njimi diše kokoška liepo na istom miestu, gde se je pod vodu pandurnula friški zrak na posve naravski način. I ona se služi prefriganostjumu i tko ima dobro oko, hitro bu tu otajnost odkril. Na istom miestu, ne kojem se je kokoška pod vodu podurnula je videti nekaj maloga i špičastoga, kaj bi čoviek mogel i za kakov drač iz vode rastući držati, ali to nije niti drač, niti kakova druga rastlina, nego je mali pravi praveći kljunić kokoškin, kroz kojega ti ona tam pod nosom liepo diše, dočim tvoje oko

Nadvojvoda Jožef — počastni doktor.

Budimpeštansko sveučilište imenovati će povodom milenijskih svetčanosti više počastnih doktorah. Za vezda je samo sigurno, da će nadvojvoda Jožef biti imenovan počastnim doktorom filozofije vu znak priznanja velikih zaslugh za jezikoslovje.

Raj ženah.

Vu Ameriki vse je čuti i videti, ter stoga nikaj izvanredno, kaj je ondi jedno město (občina) sa 1500 stanovnikah, kojim upravljaju i vladaju samo žene. Srećen ov varoš zove se Decatur, a leži vu državi Michigan. Vu njem more se punim reći, da je oživotvorena ideja jednakosti medju mužkim i ženskim spolom. Načelnik (polgarmester) varaša je žena imenom Alura Sage, a večnici (asesori) gradski i službeniki sastoje izključivo od ženah, zvum »šintara«, koji je jedini mužkarac. I ured poštarški vodi žena. Službu svećenika obavlja reverenda Aui Gregg, a isto tak i služku zvonara obavlja žena imenom Eva Barnett (i Kata bi mogla iti vu Ameriku za novu zvonaricu). — Za mužkarce nepovēda se, kaj delaju i kakvoga posla obavljaju; nu po svoj priliki se oni baviju okolo hižnoga reda i čuvanje dēce.

Moć navade.

Englezki kanonik prečastni gospodin Goré pripovēdal je nekoj dan vu Westminsteru ovu anekdotu, za koju je nezdavija zeznal. Jeden žepokradljivec zbečežal je pogibljivo i videl je, da mu već nejma zdravja. On se je spovedal i prečestil i boril sa smrtjum. Dok je svećenik na smirnoj postelji toga kradljiveca molil za smrt molitvu, začul je najekrat muklo šeptanje: »Pazite na vuru!« Kad se je svećenik obrnul, videl je žepokradljiveca već mrtvoga, a vu ruki je držal vuru. »Volja«, rekel je kanonik Gore, »nije bila tak jaka da se opre navadnom nagonu tela, ali bila je zadosta jaka da protešira glasom prot zločinačkom delu.«

Koliko se je Talijana oslobodilo kod Aduē?

Od 15 jezer Talijana, koji su sudjelovali vu taboru kod Aduē, oslobodilo se je, kak se iz Rima službeno javlja, 4.511. medju njimi 2 generali, 254 oficirov 200 počast-

okolo na okolo išce kokošku, koja je tik tebe za kljuničēem pod vodom.

Konačno pripovieda o Previjaču, namački: Wendehals, kojega je jednoč u lovu bivši, videl kak je zletel i u jedno šuplo drvo se skrili. Tu mu je i gnezdo bilo. Došavši naš jagar do drva, polukne u štorgu, ali osupnjen i na stran odskoči, jer u šuplju je bila kača, koja je psikala i previjala se. Nu to uije bilo tak, već je to bil Previjač, koj je takove glase od sebe daval, kak psikanje kače, a svojim dugim tankim vratom se je pak previjal, kak da je prava i živa kača.

Evo, ova ptica se opet pred svojim neprijateljem na ov način brani, jer ako mu pred štorgu dojde kuna divlji macak te u njoj zapazi tobožnju kaču i čuje njezino psikanje tak naš Previjač more sigurno u svojoj gnjezdi svojemi mlademi sedeti bez da bi ga kuna ili mućak napasoval, jer svaki od ovih od štorge odbeži, kak da bi ga batinom tieral jer s kačom neće nijedan posla imati.

Em. Kollay.

nikov i 4.055 soldatov. Broj mrtvih, ranjenih i zarobljenih iznosi anda preko 10.400.

Kratke novosti.

— Kraljevna-vdovica, nadvojvodkinja Štefanija, stigla je včera na svom putovanju na izhod vu Zadar.

— Vu blizini Merana izgorela je vu tork velika šuma.

— Izmedju Beča i Budimpešte obćiti će povodom izložbe od 1. majusa ovoga ljeta novi brzi vlak (šnel-cug), koji će polaziti iz Beča vu jutro ob 8 vuri 50 minut i dospeti vu Budimpeštu ob 12 vuri 40 minut po poldan. — a iz Budimpešte ob 7 vuri 30 minut na večer i dospeti vu Beč ob 11 vuri 20 minut vnoći. Vlak će imati samo vagone 1. razreda, a nadplaćivati će se na karte šnel cuga po 2 forinta.

— Farna cirkva vu Dankovicah, vu Galiciji, zgorela je na veliku subotu do fundamenta.

— Saksonski princ Maks, sin princa Gjure, još ovoga ljeta bude posvećen za katoličkog svećeniku Prince Maks je i doktor prava i lajtnant vu vojski.

— Gospa d'Audiffret predala je parizkoj medicinskoj akademiji 8.000.000 franaka kakti nagadu onom francezkom ili stranskom vučenjaku, koji bude prenašal sigurno vračstvo proti plućnoj tuberkolozii.

— Izvoz vina iz Francezke. Ljeta 1894. izvečeno je vina iz Francezke vu razue evropske zemlje 658.432 hektolitra, vu južnu Ameriku 872.027 hektolitra, anda skupa 1.530.459 hektolitra.

— Nadvojvode Otto i Ferdinand vraćaju se denes iz južne Francezke, gde su pohodili svog brata, nadvojvodu Franju Ferdinanda, vu Beč.

— Papinski državni tajnik kardinal Rampolla upravil je kakti zastupnik papino pismo »Daily Chronicle« kojim izriče papinu želju, neka bi se nastojanje istog lista ustrojstvo trajnog sudlišta za izmirenje meajunarodnih razmirica kaj prije izpunila.

— Vu Aleksandriji je buknuła kolera. Vumrlo je više osobah.

Nekaj za kratek čas.

Nevugoden slučaj.

Stražmester: »Janke, ti si najbedasteši vu čeloj kompaniji, jeli imaš mrtvi brate?«

Regrut: »Imam brata, gospon stražmester!«

Stražmester: »Tak? A jeli je on tak bedast kak i ti?«

Regrut: »Bedasteši je od mene, gospon stražmester!«

Stražmester: »Tak, a kaj je on?«

Regrut: »Stražmester gospon stražmester.«

Naša dēca.

Majka: »Zakaj nećeš kušnuti maloga brata?«

Osem ljet stara Francika: »Ah, im nema još niti mustače.«

Dēčinje pitanje.

Jelica: »Kaj ne maniká, da smo čerleni kad se sramujemo?«

Mati: »Je, drago dēte.«

Jelica: »A zakaj se naš stria navēk, sramuje na nosu?«

Tak je mislila.

Jedna mužacka puca bila je primljena vu gospodsku hižu, da bi k stolu dvorila. Jednoga duēva došel je jeden stranjski gospon vu pohode i zapital ju, jeli bi mogel

vu sobu iti. Devojka mu je odgovorila, da su gospoda vezda prav pri obedu.

»Kaj, pri obedu? onda ih zanikaj nebudem znemiril, rekel, je gospon.«

»Skorom budu već gotovi, vezda samo canšte herejedu, odgovorila je puca.«

Sa zagorske željeznice.

Putnik (na postaji vu Zaboku): »Jeli stoji ovdj cug tak dugo, dok bi vu reštauraciji mogel jesti?«

Kondukter: »Tak dugo ne... ali vi nas morete dostići!«

Glád Ferencz.

Školarec dječee pital svojega pajdaša dječeca dijaka kovačovoga sina:

— Zakaj tvoj otec našim konjem na noge podkove gore prebija?

— Zato, da onda konji laglje bežiju.

— Je, da pak divnji konji bolje bežiju, nego naši, pak nesu podkovani.

— Ja, to pak moreju kurečje oke imati.

Jeden muž je svoju ženi karal.

A: »A sused, kaj ste tak ljutili i karali nad vašom ženom?«

B: »Nobi ona rada moja žena bila.«

A: »Kak bi to moguće bilo, em je naša suseda ne takva!«

B: »Ha, rada bi ona moj gospon bila i hlače nosila.«

Verna službenica.

Gospa: »Mara, zakaj moje cipele ne ste odnesli k-šostaru?«

Dekla: »Milostiva gospa, im pak znaju, kada su mene vu službu vzeli, su meni naručili i pripovedali, kaj ništ od hiže odnesti nesmem.«

Sudec.

Szabó muž došel je na sud i donesel sobom fokoš batinu.

Sudec: »Odnosite van iz kancelarije fokoša, to sem nespada.«

»No gospon sudec! to ja taki većinom i van odnesem, pak zato se ja gospode nebojim, ako i fokoša imal nebudem.«

Svedok.

Sudec pita Mayer svedoka: »Jeli vi za koga budete svedočili, jeli ste kakov rod, ali prijatelj, ali neprijatelj.«

Nego gospon sudec! Nego — kako? Njegova žena bila je prva moja žena.

Šložil: **Kermán József.**

LOTERIJA Beč 11-ga apriliša 1896.
84 60 39 33 31

Gabona árak. — Ciena žitka.

1 m.-mársa.	1 m.-cent.	frttól	frtíg
Buza	Pšenica	6:50	—
Zab	Zob	6:00	— 6:25
Rozs	Hrž	5:50	—
Kukoricza ó	Kuruza stara		
» » uj	» nova	4:65	— 4:75
Árpa	Ječmen	4:50	— 5:00
Fehér bab uj	Grah beli	7:00	—
Sárga » »	» žuti	6:00	—
Vegyes » »	» zmēšan	5:50	—
Lenmag	Len	9:00	—
Bükköny	Grahorka	4:50	—

Odgovorni urednik

MARGITAI JÓZSEF.

Glavni suradnik

GLÁD FERENCZ.

Nyilt-tér.*

* E rovat alatt közlöttékért, sem alaki, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelőséget a Szerk.

Selyem-damasztok 65 krtól 14 frt 65 krig méterenként — valamint fekete, fehér színes **Henneberg-selyem** 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként sima, csikos, kockázott, mintázott, damaszt sat. (mintegy 240 különböző minőség, 2000 szín és mintázatban sat a megrendelt áru postabér és vámmentesen a házhoz szállítva mintákat postafordultával küld: **Henneberg G.** (cs. és k. udvari szállító) **selyemgyára Zürichben.** Svájcba címzett levelekre 10 kros, levelező-lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek. 6

T. cz.

A közeledő idény alkalmával van szerencsém a t. hölgyközönség b. tudomására hozni, hogy **ügyes bécsi munkaerőket sikerült szerződtetnem, kik elsőrangú bécsi-divattermekben működtek miáltal azon kellemes helyzetben vagyok, hogy**

női öltözékekben

nem csak a legújabbal, hanem minden tekintetben a legfinomabbal szolgálhatok.

Midőn számos szíves igénybevételét kérném, maradtam

kiváló tisztelettel

998 2—3

Kauer Katalina,
Varasdon, vasuti-út.

Vidéki rendeléseknél elegendő egy jól álló derék beküldése.

Kotzó Pál

gépészmérnök

Budapest, Üllői-ut 18. sz. alatt.

Ajánl 2 1/2, 3, 3 1/2 és 4 löerejű

szöges cséplőkészületeket továbbá 4, 5, 6, 8, 10 és 12 löerejű

sines gözcséplőkészületeket, hosszu szalmarázókkal, alsó szelelővel és renkívül nagy felületű rostákkal, árpahéjazóval és választó-hengerrel.

Fa- és szénfűtésű és eredeti szalmafütő gőzmozgonyokat

Továbbá **R. Garret & Sons** felülmulhatatlan 40% tüzelőanyag megtakarító.

COMPOUND GŐZMOZGONYOKAT

legjobbnek elismert **brandtfördi önműködő amerikai kéveköto arató gépeket.** Eredeti amerikai szénagyújtót 1 vagy 2 ló befogására alkalmazható kombinált ruddal. **Sorvető és szórva vető gépeket** és mindennemű egyéb kisebb gazdasági gépeket.

Jutányos árak! — Kedvező feltételek!
986 **Vidéki ügynökök kerestetnek.** 2-6

192 sz. — 95.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kir. bír. végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a Csáktornyai kir. járásbírótság 1896. évi 5792/p. számú végzése következtében Robb Antai muraszerdahelyi lakos javára Robb József u. o. lakos ellen 61 frt 90 kr. s jár. erejéig 1893. évi május hó 1. foganatosított kielégítési végrehajtás útján le és felülfoglalt és 360 frtra becsült ló és 2 szekerre való szénából álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a csáktornyai kir. járásbírótság 2075 95. sz. végzése folytán 61 frt 90 kr. tőkekövetelések, ennek 1893. évi május hó 1. napjától 5% kamatai és eddig összesen 11 frt 45 krtban bíróilag már megállapított költségek erejéig Muraszerdahelyen leendő eszközésére

1896. évi április hó 24. napjának d. e. 11 órája

határidőül kítűzetik, ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. LX. t. cz. 107. és 108. §-a értel-

mében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is készpénzfizetés mellett eladatni fognak.

Csáktornya, 1896. április hó 13-án.

502

Glavina János,
kiküldött bír. végrehajtó.

117 sz. 96.

Árverési hirdetmény.

Alulírott kir. bír. végrehajtó az 1881. év LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a perlaki királyi járásbírótság 1895. évi 7839/p. 95. számú végzése következtében dr. Kemény Fülöp perlaki ügyvéd által képviselt Spiegel Henrik m.-csányi lakos javára Hránycze Mihály u. o. lakos ellen 17 frt 75 kr. s járuléka erejéig 1896. évi január hó 11-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján felülfoglalt és 502 frtra becsült lovak, szarvasmarha, kocsik, pajta, kukoriczások, sertésöl, 1. hambárból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a perlaki kir. járásbírótság 253/p. 1896 sz. végzése folytán 17 frt 75 kr. tőkekövetés, ennek 1895. nov. hó 1 napjátóljáró 6% kamatai és eddig összesen 14 frt 05 krtban bíróilag már megállapított költségek erejéig M.-Csányban a helysinén leendő eszközésére

1896. évi április hó 20-ik napjának d. u. 3 órája

határidőül kítűzetik, ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak

Kelt Perlakon, 1896. évi április hó 7-én.

501

STERN FRIGYES,
kir. bírósági végrehajtó.

Millennium!

Millennium!

Nemzeti zászlók

a nagymélt. ministerium által helyesnek elismert czimerrel ellátva, varrás nélkül:

Minden versenyt tulszáryalunk!

Minden versenyt tulszáryalunk!

tartós színét, még esőben sem hagyó, tiszta gyapjukelméből, magyar országos czimerrel ellátva, két szép nemzeti bojtjal, rud nélkül:

Ezeknél jobb minőségű zászlók nem léteznek.

	darabja
200 cm. hosszu 94 cm. széles	11-50
300 " " 105 " " "	16 " "
400 " " 145 " " "	25-75
500 " " 145 " " "	28-75
600 " " 170 " " "	38 " "
800 " " 170 " " "	45 " "
1000 " " 170 " " "	52-25
1100 " " 170 " " "	59-50

könnyű, színét még esőben sem hagyó, gyapjukelméből, akár országos, akár egyesített állami czimerrel ellátva, két szép nemzeti bojtjal, rud nélkül:

	darabja
200 cm. hosszu 90 cm. széles	3-50
300 " " 90 " " "	4-50
300 " " 100 " " "	5-20
400 " " 144 " " "	10 " "
500 " " 144 " " "	12-75
600 " " 144 " " "	15 " "
800 " " 144 " " "	19 " "
1200 " " 144 " " "	26 " "

Régi zászlókra felvarrható, kész magyar országos cimerek könnyű gyapjukelmén darabonként 1 frtba kerülnek. **Viszonteladóknak, valamint nagyobb mennyiség vásárlásánál tetemes árengedmény.** 995 2—2

TAUSKY J. FIAI Pozsonyban.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment. Capsici comp.

Ezen hirnevés háziszert ellentállt az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 25 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésésként alkalmazatik **köszvényél, oszunnál, tagzséggatsanál és meghűléseknel** és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltek. A valódi Horgony-Pain-Expeller gyártója Horgony-Liniment elnevezés alatt nem titkos szer, hanem **igazi népszerű háziszert**, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. **40 kr., 70 kr. és 1 frt.** üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszer-tárban kapható; **fraktúr: Török József gyógyszerésznél Budapesten.** Bevásárlás alkalmával igen óvatossá legyünk, mert több kisebbbirtokú utánzat van forgalomban. **Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.** **Richter F. Ad. és tarse,** essz. és kir. udvari szállító, Radolstadt (Thuringia).

Árverési hirdmény.

Alulírott kir. bír. végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a Csáktornyai kir. járásbírótság 1896. évi 28.1259/p. 96. és 1261. számú végzése következtében Nagy József ügyvéd alsó lendvai lakós által képviselt Alsó-lendvai takarékpénztár javára Poszázvecz István s társai bottornyai lakosok ellen 300,390 és 190 frt s jár. erejéig 1896. évi márczius hó 2-án u. az évi február 28. és u. az évi január 25-én fogatosított végrehajtás utján le és felállfoglalt és 885 frtra becsült, még pedig Poszázvecz István és neje

Szersán Verona és Poszázvecz Imre lakásán: 1 tehén, 1 üszöborju, 1 bika, 1 sertvés, trágya és egyéb házi és gazdasági eszközök, valamint a mura folyón s ferkelineczli határban levő hajós malom fele (melynek száma 10.) Novák Imre lakásán: 1 tehén, 1 ökörfinó, 1 burju, trágya, tűzifa és kukoriczagóré, Szerzsán Imre lakásán: 1 szekér, trágya és 2 kukoriczagóré, 14 mérőre való csulás kukoriczával, Zadrávecz Flórián lakásán: 1 kukoriczagóré, 6 mérő csulás kukoriczával, kukorica szár, 2 sertvés, széna és 6 üres hordó, Kuzma Istvánnál: 1 sertvés, 1 szekér, széna, trágya és tűzifa ingókból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatlak.

Mely árverésnek a csáktornyai kir. já-

rásbírótság 2322.2324. és 28/p. 96. sz. végzése folytán 300,390 és 190 frt. tőke követelek és ezek járulékaí erejéig Bottornyan leendő eszközésére

1896. évi április hó 22. napjának d. e. 10 órája

határidőül kitűzetik, ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is középszámlázás mellett eladatni fognak.

Csáktornya, 1896. április hó 7-én.

502

Glavina János,
kiköltött bír. végrehajtó.

Kell Alajos-féle

Padlózat-fénymáz

(GLASUR)

legkötőbb müzoló-szer puha padló számúrára.

1 nagy palack ára frt 135 kr. — 1 kis palack ára 68 kr.

Viasz-kenőcs

legjobb és legegyszerűbb becsázó-szer kenőmenny számúrára, 1 kősség ára 60 kr.

Arany-fénymáz

képekerek stb. becsázásúrára, 1 kis palack ára 20 kr.

Fehér „Glasure“-fénymáz

Legjobb szer mosó-asztalok, ajtók, ablakdeszkák stb. ujjonmani befestésére.

1 kis doboz ára 15 kr. — 1 nagy doboz ára 75 kr.

Mindenkor kaphatók:

Heinrich Miksa ezégnél Csáktornyan.

7-8

458

547/1896.

Perlak község előljárósága.

Árlejtési hirdmény.

Perlak község, a királyi járásbírósági helyiségek kibővítésére egycmeletes toldaléképületet építet és a nagyvendéglő épületén nagyobb szabású javítást és átalakítást eszközöltet.

Ezen két rendbeli munka általkozás utjání biztosítása végett **1896. évi április hó 22-ik napján délelött 9 órakor Perlakon** a község házánál szóbeli ajánlatok elfogadása mellett nyilvános árlejtés fog tartatni.

Az előirányzott költségek:

I. Az ujonan építendő toldaléknál . . . 12836 frt 37 kr.

II. A nagyvendéglő tatarozásánál . . . 1174 „ — „

A vállalkozni szándékozók tartoznak az árlejtés megkezdése előtt az előirányzott építési költségek 10% -jál vagyis 1284 frtot és 117 frt bánatpénz fejében letenni.

Az építési-s költségetervek, árlejtési és építési feltételek a fennemlített helyen (irodában) a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők.

Kelt Perlakon, 1896. április hó 3-án.

KRAMPATS sk.,
jegyző.

992 2 2

MALEK sk.,
bíró.

* Utolsó főhuzás. *

Magyar

osztály sorsjáték.

Legnagyobb nyeresény a legkedvezőbb esetben

1 Millio Korona.

Huzás naponta

1896 Majus 12-től 28-ig.

Nyeremény	korona	korona
1 jutalomdij	600 000	600 000
1 „	400 000	400 000
1 „	300 000	300 000
1 „	200 000	200 000
1 „	100 000	100 000
2 „	40 000	80 000
2 „	20 000	40 000
5 „	10 000	50 000
10 „	8 000	80 000
34 „	6 000	204 000
100 „	2 000	200 000
200 „	1 000	200 000
2 650 „	200	530 000
22 000 „	150	3 300 000
25 007 „	nyeresények és 1 jutalom	6 284 000

III. osztályu vételsorsjegyek árai:

$\frac{1}{4}$ — 60,— $\frac{1}{2}$ — 30,— $\frac{1}{10}$ — 6,— $\frac{1}{20}$ — 3,— forint

Ezen eredeti sorsjegy áraikon kívül ajánlott levél portója és nyeresény jegyzékért 25 Kr. melléklendő.

Sorsjegyeket ajánl és szétküld az ésszegnék postautalványon való előzetes beküldése mellett vagy utánvétel

Heintze Károly

Budapest, Szervita-tér 3.

Sürgöny czim: **Lottoheintze Budapest.**

I. osztályu sorsjegyeknek a III. osztályra való megújítása a II. osztályu sorsjegy visszaadása és a megújítási díj betetésével és pedig:

$\frac{1}{4}$ — 20,— $\frac{1}{2}$ — 10,— $\frac{1}{10}$ — 2,— $\frac{1}{20}$ sorsjegy 1,— forint

legkésőbbben május 2-ig eszközzendő.

Nyertes sorsjegyeket minden magasságban beváltak.